

Ved GSF's 75 års jubilæum.

Kære venner.

Det er godt at se så mange, der vil afse en søndag eftermiddag for at fejre GSF's 75 års jubilæum. Jeg tænker der er god plads ude ved åen i dag.

Sandt at sige, så havde jeg lidt svært ved at få ordene til at flyde, da jeg den anden aften sad og forberedte denne tale. Mens jeg sad og funderede, så gik tankerne lidt på langfart og hele tiden dukkede det samme skøre spørgsmål op. Er dagens fødselar egentlig hunkøn eller hankøn? GSF må være hankøn blev jeg hele tiden ved med at sige til mig selv, for at komme videre. Men tanken ville ikke rigtigt forsvinde, så jeg gik lidt dybere ind i den for at få den ud af hovedet en gang for alle. Når man kigger de gamle annaler igennem, så kan jeg se at GSF gennem tiden har fordrejet hovederne på ellers fornuftige og forstandige mænd. GSF har også til tider været svær at få hold på, lunefuldheder har gjort at kemien pludselig er svinget fra god til dårlig og, heldigvis, lige så hurtigt tilbage igen. Af og til er der også blevet lukket forskellige giftigheder ud, tænk blot på de seneste år lige her nede omkring udløbet fra det gamle rensningsanlæg. Så GSF må helt klart være hunkøn.

Den gamle dame kom til verden på denne dag for nøjagtig 75 år siden. En gruppe mænd fra Grindsted og omegn havde fået den tanke at få lidt styr på deres hobby og sætte fiskeriet og mulighederne i lidt fastere rammer. Så GSF startede op med 20 medlemmer, 3 km fiskevand og kontingentet blev fastsat til 10 kr. årligt. Samtidig blev det besluttet at man meldte sig ind i DSF, hvor GSF siden har været medlem og bidraget med folk på flere tillidsposter.

Meget vand er løbet gennem åen siden den dag og det har været en lang rejse på godt og ondt. Forurening, forurening, forurening og dårlige fysiske forhold i vores vandsystem går igen og igen, når man læser de gamle referater og beretninger. Vandet har nogle gange været direkte ulækkert at se på, nogle dage var det gult, andre dag rødt. Der har været tider, hvor GSF forbød medlemmerne at fiske i visse dele af åen, og beretninger om fisk, der smager af karbol, har også lydt.

Dertil kommer de fysiske forhold i vandsystemet, hvor spærringer har været mange, udrettede å-strækninger har efterladt vandet nærmest som en gold, men dog våd, ørken og sandvandringer har begravet gode gydepladser, så fiskebestandene har været under hårdt pres.

Men i alt denne elendighed har der gennem alle 75 år til stadighed været en gruppe mennesker, der har troet på at forholdene kunne ændres og med gå-på-mod og optimisme har arbejdet for at almindelige mennesker, som alle os, der er samlet her i dag, kunne få mulighed for at udøve verdens bedste hobby.

Langsomt, men sikkert, har vi set hvordan forholdene har ændret sig til det bedre. Ja ikke bare set til, men aktivt deltaget for at ændre forholdene. Vandkvaliteten har de senere år været betegnet som fremragende. Men sidste år kom så rapporten om at vinylklorid i stor stil løber ud i åen. Så nok en gang har Grindsted Å fået et gok i nøden.

Antallet af spærringer er drastisk reduceret, og der er tegn i sol og måne, på at de sidste snart er væk. Utoft ser ud til at forsvinde i løbet dette og næste år, og ved Holme Å er der fundet penge til at iværksætte en frigørelse af det meste af åen.

Der er stadig meget at gøre, vinylkloriden, som jeg lige nævnte, kan vi som forening ikke gøre så meget ved, da denne opgave er så stor, at hele samfundet må træde til. Med hensyn til

gydepladser, så kan disse forbedres og øges i antal, og dette har vores nuværende vandplejeudvalg stor fokus på.

Så vær sikker på, at som i de forgangne år under svære odds, så findes der også i dag mange medlemmer, som lægger deres sjæl og hjerteblod i arbejdet for at forholdene for fisk, dyr og planter langs åen bliver forbedret til fælles bedste for os alle sammen. Lystfiskeri og dermed forbundne oplevelser skulle gerne blive ved med at være verdens bedste fritidsbeskæftigelse.

Herfra, og fra resten af bestyrelsen, skal der lyde en stor tak til alle medlemmer over det ganske land for at gøre GSF til den forening, det er i dag.

Blandt vores gæster her i dag er der flere repræsentanter for samarbejdspartnere og foreninger med samme formål som GSF. Foreninger og sammenslutninger som vi arbejder sammen med i stort og småt med de samme mål for øje, som jeg nævnte tidligere. Selvom målet er det samme, ser vi forskelle i foreningskulturer, men i det daglige synes jeg samarbejdet foregår i en god ånd med respekt for de forskellige meninger og holdninger, som vi har, så vi når resultater, vi alle kan være bekendte og stå ved.

På vegne af GSF vil jeg gerne sige tak til VSF, SSF, VOSF, de forskellige lodsejerforeninger som Starup, Mølby-Eg og Ansager. Meget af arbejdet foregår jo gennem VÅS, så også en stor tak til formanden for denne for at binde det hele sammen.

Nu nævnte jeg lige lodsejerforeningerne, som har til formål at leje deres fiskevand ud til os, der gerne vil ud at fiske. Så jeg er glad for at disse er repræsenteret her i dag, sammen med flere individuelle lodsejere. Uden jer havde vi jo ikke noget sted at udøve vores hobby, så jeg håber det gode samarbejde vil forsætte i årene fremover. Tak, fordi I lader os komme og lege på jeres ejendom.

Det er ved jubilæer, som det i dag, GSF har haft som sædvane at hylde personligheder, som har bidraget væsentlig til foreningens bedste. Dette jubilæum skal ikke være nogen undtagelse, men jeg syntes det var svært at vælge bare en enkelt blandt alle jer, der gør eller har gjort en stor indsats. Så, jeg har spurgt den gamle dame til råds. Kan du ikke finde et par stykker, hvis indsats dækker bredt over det arbejde foreningen udøver, var svaret. Så derfor har jeg den glæde at udnævne 3 personer til æresmedlemmer af GSF.

I 1978 oprettede GSF for første gang et vandplejeudvalg. Den første formand for dette, gjorde en utrættelig indsats for at sætte arbejdet i system, så godt at det senere blev skrevet ind i vedtægterne, at GSF altid skal have et vandplejeudvalg. Selvom dette er længe siden, så er vi så heldige stadig at have vores første vandplejeformand blandt os, og du kan bryste dig af, at dit arbejde har sat standarden for vandplejearbejde i GSF. Du møder stadig op på klubaftenerne og binder din flue og bidrager stadig i diskussionerne med dine skarpe holdninger på en sober måde. Så, Anton, vil du komme herop og modtage det synlige bevis på din udnævnelse til æresmedlem af GSF.

På det, skal vi sige, mere teoretisk plan, har vi en person, der har været med til at udarbejde store planer. Bl.a. har han en stor andel i det vi i dag kender som Gl. Varde Å eller zone 2. Flere forslag var i spil, og der skulle forhandles mange gange, inden projektet var en realitet. Senere da han var trådt til som formand i en svær situation for foreningen, kom der et brev fra et medlem om de svære betingelser for bækørred og stalling efter skarvens raseren i nogle isvintre. Du to sagen op med kontakt til foreninger i hele Jylland og efter et møde hos DTU blev en overvågningsplan for

stalling iværksat og fredning indført. Og i år, var du så heldig eller dygtig at fange en laks på premieredagen. Så, Jørgen, vi har den glæde at udnævne dig til æresmedlem i GSF. Kom herop.

Den sidste person vi gerne vil hædre, trådte ind i bestyrelsen i 1981, og fik straks til opgave at sprænge Karlsgårdeværket i luften. Mest fordi, han på daværende tidspunkt var ansat i forsvaret. Opgaven blev aldrig ført ud i livet, i hvert fald ikke i bogstavelig forstand. Men som jeg kender Poul Erik, så var denne slags handling heller ikke hans stil. Gennem mange år i bestyrelsen, først som sekretær, og siden 19 år som formand, så har du med din rolige facon, på bedste vis fået andre mere iltre sjæle til at arbejde sammen, selvom meningerne var delte. Du holdt sammen på foreningen, fastholdte og udbyggede de traditioner, som er grundstenen i GSF, og som jeg håber vi fører videre i dag. Så kom herop Poul Erik, så du også kan få folkets hyldest som æresmedlem af GSF.

Giv en hånd til dem alle sammen.

Til sidst synes jeg vi alle skal rejse os op og sammen med vores nye æresmedlemmer udråbe et trefoldigt leve for GSF. Hurra, hurra, hurra. Og lad os så høre suset fra åen.